

drøftelser har talt om, at der kunne dannes flertal. Det var jeg med til at protestere over. Men vi må jo som radikale tage som udgangspunkt, at situationen er ændret, når det kun er en del af denne kreds, der mener, at der er lavet en aftale.

VKO kan jo ikke mene, at der er lavet en aftale, for så kunne man ikke have stillet det her ændringsforslag. Så skulle vi have forhandlet, indtil vi var blevet enige, og det, vi kunne blive enige om, kunne vi gennemføre, og længere kunne vi ikke gå. Men der er tre partier, der mener, at der ikke er nogen aftale her. Man er frit stillet til at gøre det, man har gjort, og det er det, vi fra radikal side forholder os til. Vi har åbenbart været blåøjede at tro, at der var en aftale, men det er der jo så ikke.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Betyder det, at hvis De Radikale fremover er med i en arbejdsgruppe, der kommer med en enig indstilling, hvis den radikale gruppeformand er med i en aftale med samtlige gruppeformænd i Folketinget, hvis den radikale gruppeformand er medlem af Udvalget for Forretningsordenen og er med i en enstemmig indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen, og hvis man alle de her steder, alle de her gange har bekræftet, at der var enighed og en aftale om, at ting skulle aftales i enighed, og der så er andre partier, der kommer og påstår, at det ikke betyder, at der ikke er indgået en aftale, så synes De Radikale, at de så også er frit stillet? Altså hvis nogle andre bare påstår, der ikke er en aftale, så synes De Radikale måske heller ikke længere, at der er en aftale, og at der heller aldrig har været det.

Er det sådan, at man fremover skal forvente, at hvis man laver en aftale med De Radikale, er den kun gældende, hvis Venstre også holder fast i, at der er en aftale, eller hvordan er det?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg kan sige, at de erfaringer, vi har gjort os her i Folketingssalen viser, at det vil være meget risikabelt at hænge os op på, hvad Venstre gør i sådan nogle sager, så det ville vi aldrig gøre.

Jeg kan sige, at vi fra radikal side klart har meldt ud, hvad det var, vi gerne ville. Det gjorde vi allerede ved førstebehandlingen. Vi ville arbejde intenst på at undgå brudte kommuner. Vi

havde en anden opfattelse af, hvordan det skulle ske, og det skulle have været ved enighed.

Når det så ikke bliver ved enighed, fordi der er tre partier, der siger, at der ingen aftale er, at vi ikke er bundet til hinanden, så synes jeg ikke, det er rimeligt at forvente, at Det Radikale Venstre skulle stemme imod eller undlade at stemme, når forslaget går ud på det, som vi hele tiden har arbejdet for.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak. Vi går videre i ordførerrækken. Hr. Poul Nødgaard.

Poul Nødgaard (DF):

Man har efterlyst mig her på talerstolen. Inden jeg overhovedet har sagt noget, kan jeg se, man er begyndt at markere for korte bemærkninger. Hvis jeg nu siger alt det, man ønsker sig, kan der ikke blive noget at spørge om. Nå, lad det være en indledende bemærkning.

Det har været spændende at deltage i Valgkredsudvalgets arbejde, og jeg synes, det resultat, vi nåede der, var flot og godt. Men der er jo ingen, der siger, at fordi man i et valgkredsudvalg har lagt en model frem, kan demokratiet ikke mene, at man kan lave enkelte elementer om i det, man har fundet ud af. Det, debatten ligesom kører på nu her i dag, er – specielt hvis det står til fru Pia Gjellerup – at der så ikke må røres et komma i det, Valgkredsudvalget er kommet med; måske kunne man lige gå med til at ændre Vesthimmerlandskredsen til Himmerlandskredsen, men ellers ingenting.

Hvad er elementet i det, der nu er lagt frem fra Valgkredsudvalget? Det er, at vi skal have tre landsdele, det rokkes der ikke ved. Der rokkes ej heller ved, at der bliver ti storkredse i Danmark. Der har været ønske om nogle flere storkredse, men ti, som Valgkredsudvalget pegede på, er også fuldt respekteret.

Så kommer vi til det, der er det sidste element i valgkredsforetagendet. Det er ganske enkelt, hvordan de enkelte storkredse skal deles op i opstillingskredse, og så kommer sagen om de brudte kommuner også ind. Der synes jeg da, at jeg ville pege på, at jeg som formand for Folketingets Kommunaludvalg ikke alene i udvalget har mødt mange deputationer, som jeg har lyttet til, men mange har også siddet på mit kontor, og dem har jeg også lyttet til.

Vi har fået – og det må de, der sidder her og er medlem af Folketingets Kommunaludvalg, erkende – masser af henvendelser. Lad mig bare